

28 березня в Радянський Союз на запрошення ЦК ВЛКСМ і КМО СРСР прибула делегація молоді партії Рух єдиної народної дії робітників і селян Чилі (МАПУ-РК) на чолі з секретарем партії МАПУ-РК в питаннях молоді Ф. Мартінесом.

За час перебування в СРСР делегація крім Москви відвідала Волгоград і Вільноос, де ознайомилася з життям і діяльністю радянської молоді.

Того ж дня членів делегації прийняв голова КМО СРСР Г. І. Янаєв. Під час розмови, яка пройшла в душі дружби і взаєморозуміння, були обговорені питання дальшого розвитку кампанії солідарності з молодими демократами Чилі, спільної участі в міжнародних заходах, а також питання двостороннього співробітництва між ВЛКСМ, КМО СРСР і МАПУ-РК.

ЗУСТРІЧ З НАСТАВНИКАМИ В ЦК КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

Формування нової зміни, людини-творця, відданої високим ленинським ідеалам, стало потребою душі і серця славних представників трудової гвардії. Нині в нашій республіці свій багатий досвід і знання молоді передають близько 170 тисяч наставників. Серед них — понад 130 Героїв Соціалістичної Праці, близько 320 Героїв Радянського Союзу, тисячі тих, чия ударна праця Батьківщина відзначила орденами і медалями Союзу РСР. Майже половина з них — комуністи. Вони залучають юнаків і дівчат до активної участі в громадському житті і виробництві, вміло розвивають у юного поповнення почуття радянського патріотизму, соціалістичного інтернаціоналізму, дружби народів СРСР.

Плодотворна діяльність наставників молоді була високо оцінена Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим на XVII з'їзді ВЛКСМ. В їх роботі знаходиться яскраве відображення комуністичне ставлення до праці, творча сила, душевна краса радянського робітника, його повсякденна турбота про зміцнення і розквіт соціалістичної Батьківщини.

27 березня відбулася зустріч членів і кандидатів у члени Політбюро

Центрального Комітету Компартії України з групою наставників молоді. Вступним словом її відкрив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України тов. В. В. Щербицький.

Нагромадженням досвідом у справі виховання молоді, підвищення її трудової і громадсько-політичної активності поділилися учасники зустрічі — кадрові робітники, бригадири, ланкові, майстри виробництва і професійно-технічного навчання. Про шляхи дальшого розвитку руху наставників молоді в трудових колективах республіки говорили член Політбюро ЦК Компартії України, голова Укрпрофради В. О. Сологуб, перший секретар ЦК ЛКСМУ України А. І. Корнієнко.

З великою увагою учасники зустрічі вислухали виступ товариша В. В. Щербицького.

На зустрічі були присутні товариші І. С. Грушецький, І. К. Лутак, О. П. Ляшко, О. А. Титаренко, В. Ю. Маланчук, Я. П. Погребняк, В. М. Цибулько.

Того ж дня великій групі кращих наставників молоді Голова Президії Верховної Ради УРСР І. С. Грушецький вручив Почесні грамоти Президії Верховної Ради УРСР.

(РАТАУ).

ПЛЕНУМ ОБКОМУ ЛКСМУ

Відбувся пленум Кіровоградського обкому ЛКСМУ. Пленум розглянув питання «Про завдання обласної комсомольської організації по виконанню рішень XVII з'їзду ВЛКСМ та дальшому організаційно-політичному зміцненню первинних комсомольських організацій, підвищенню їх ролі в комуністичному вихованні молоді».

З доповіддю виступив перший секретар обкому комсомолу М. К. Скляниченко.

В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Ленінського райкому комсомолу м. Кіровограда В. Демченко, ланкова комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи колгоспу імені Леніна Новозархангельського району В. Єфременко, перший секретар Кіровоградського райкому комсомолу В. Федоровська, секретар комітету комсомолу

Олександрійського СПТУ № 3 А. Подоляк, комплектувальниця, секретар комсомольської організації механоскладального цеху № 3 заводу «Червона зірка» Н. Антонова, фрезерувальниця, секретар цехової комсомольської організації Олександрійського рудоремонтного заводу Т. Бечена, комбайнер колгоспу «Дружба» Петрівського району С. Пелентій, перший секретар Компартіївського райкому комсомолу В. Суша, секретар комсомольської організації колгоспу імені Леніна Долиньського району Д. Лиходід та ін.

В розглянутому питанні пленум прийняв постанову.

У роботі пленуму взяв участь і виступив завідувачий відділом організаційно-партійної роботи Кіровоградського обкому Компартії України І. В. Дробот.

Молоді механізатори Олександр і Ніла ГОЛИКИ, Михайло СИДОРЮК ударно трудяться в колгоспі «Маяк» Знаменського району. Фото Б. ВІТХІНА.

Форум американських комсомольців

НЬЮ-Йорк, 29 березня. (ТАРС). Тут відбувся пленум центрального комітету Союзу молодих робітників за визволення — організації американських комсомольців. Пленум підбив підсумки діяльності центрального комітету після 3-го Національного з'їзду організації, який відбувся в грудні минулого року, і накреслив програму дій на найближчий час.

На пленумі було зачитано послання Генерального секретаря Компартії США Г. Холла, в якому він підкреслює важливість діяльності Союзу молодих робітників за визволення по пропаганді ідей Комуністичної партії серед американської молоді.

Національний голова Союзу молодих робітників за визволення Дж. Сітл, який виступив з доповіддю на пленумі, заявив, що перед Союзом стоїть завдання об'єднати безробітну молоді з молодими робітниками.

Пленум закликав до мобілізації американської молоді для проведення широкої всенародної кампанії проти безробіття і расизму.

ЗВІЧАЙНО, були в житті Тані Тумакової урочисті дні й хвилини. Адже нині — її шістнадцята весна. Але таких піднесених, таких святкових... Розсипи музики в золоті весняного сонця, дружний крок багатостежених колот вулицями Кіровограда, квіти біля пам'ятників В. І. Леніну, С. М. Кірову, рапорт ветеранам біля обеліска Слави... Або конкурси. Як уболівали групою за «свою» Тетянку Черненко, як раділи, коли вперше вона перше місце в змаганні юних штукатурів, як подружилися потім з її суперницями.

А другий день в Будинку культури імені Компартії! Близь орденів і медалей ветеранів війни і праці, їх дружні слова, трудова естафета, передана знатною червонозоріжкою Л. В. Чернегою, ділова атмосфера пленарного засідання, де відчуваш себе частинкою великої сили, в яку вірили, на яку покладають надії! І всюди такі ж хлопці й дівчата, з такими ж як і в тебе прагненнями, з такою ж метою, з такими ж турботами — колективізму, єдності.

Тані Тумаковій — учениці Кіровоградського МПТУ № 2 почастило статтю учасницею обласного зльоту відмінників профтехосвіти. Це право вона здобула успішним навчанням — у дівчині тільки п'ятірки, вона стипендіат Ленінського комсомолу. Як і Таня, п'ятсот учасників зльоту з 22 профтехучилищ області приїхали до Кіровограда, щоб поговорити про те, як поліпшити підготовку кадрів для народного господар-

ТРУДІВНИЧА ЗМІНА ДІЛИТЬСЯ ДОСВІДОМ

29—30 БЕРЕЗНЯ В КІРОВОГРАДІ ВІДБУВСЯ ОБЛАСНИЙ ЗЛІТ ВІДМІННИКІВ СИСТЕМИ ПРОФТЕХОСВІТИ

ства, як виконати завдання, поставлені XXIV з'їздом КПРС, XVII з'їздом комсомолу. А вони, ці завдання, — відповідальні.

В руках молодих трудівників обладнання і матеріали, засоби виробництва і готові вироби на сотні мільярдів карбованців, — сказав у доповіді на пленарному засіданні перший секретар Кіровоградського обкому комсомолу М. К. Скляниченко.

А це значить: потрібно вперто і наполегливо боротися за підвищення продуктивності праці, за повне використання кожної з 480-ти хвилин робочого часу, економно використовувати матеріали й сировину, поліпшувати якість продукції. Вирішення всіх цих завдань буде безпосередньо пов'язане з працею тих робітничих кадрів, які направлять на виробництво наша професійно-технічна освіта.

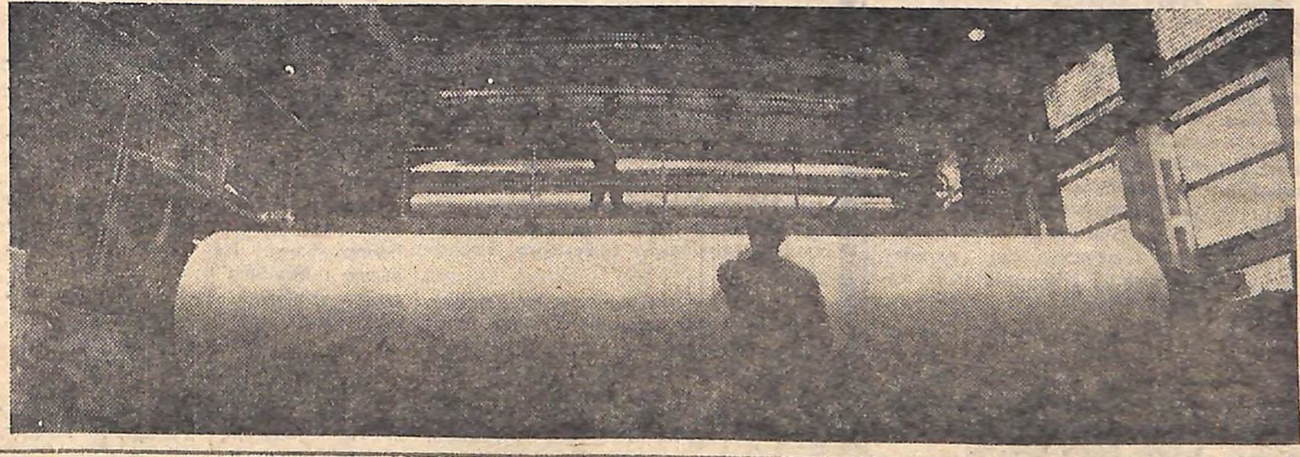
Доповідач детально проаналізував стан навчально-виховного процесу в профтехучилищах, зупинився на проблемах поліпшення загальноосвітньої і спеціальної підготовки майбутніх робітників, їх ідейного загартовування, духовного збагачення. Значне місце в доповіді займали питання підготовки до 30-річчя Перемоги, гідної зустрічі цієї знаменної дати.

Чинило цінний порад прозвучало у виступах депутата Верховної Ради УРСР, тока-

ря заводу «Червона зірка» Л. В. Чернеги, Героя Соціалістичної Праці, завідувачою сортосадом колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району А. Г. Ігнат'євої, кавалера орденів Слави, ветерана Великої Вітчизняної війни В. С. Симухіна, молодого робітника заводу «Червона зірка», випускниці Кіровоградського МПТУ № 6 В. Попружок. Своїми думками, досвідом поділилися учні профтехучилищ області: Таня Тумакова з Кіровоградського МПТУ № 2, Н. Тинкіна з Олександрійського СПТУ № 1, Л. Жосан з Кіровоградського МПТУ № 8, С. Аркуша з Бобриньського СПТУ № 2, Т. Недбайло з Олександрійського ТУ № 3. Отримавши естафету учасникам зльоту від ветеранів, з словом-відповіддю виступив І. Годенюк — учень Гайворонського СПТУ № 5.

Ознаменувати 30-річчя Перемоги відмінним навчанням, підвищенням громадської активності, прийти в народне господарство високопідготовленими спеціалістами, боротися за те, щоб всі учні профтехучилищ жили за високими нормами комуністичної моралі — одностайний висновок учасників зльоту. Його вони висловили у зверненні до всіх учнів системи професійно-технічної освіти Кіровоградщини.

О. РАКІН.

Папір Кондопоги

Приблизно третину газетного паперу, який виробляється в Радянському Союзі, дає целюлозно-паперовий комбінат імені С. М. Кірова в місті Кондопога (Карельська АРСР). Сировиною для його виробництва є місцеві дерева, запаси якої в республіці дуже великі.

Комбінат складається з кількох заводів: целюлозного, спиртово-дріжжєвого, деревномасляного та чотирьох паперових фабрик. Більше 400 тисяч тонн паперу щороку відправляється звідси в різні міста Радянського Союзу і

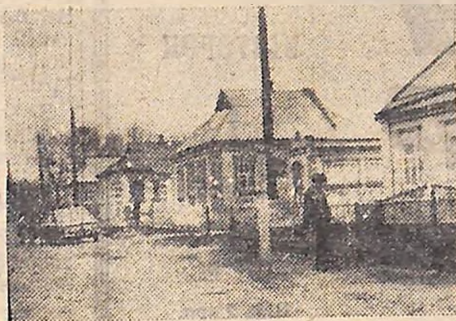

в десятки зарубіжних країн — Болгарію, Угорщину, НДР, Індію та ін.

За дострокове виконання плану 1974 року комбінату присвоєний перехідний Червоний прапор ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦПС і ВЛКСМ.

На фото: кондопозький целюлозно-паперовий комбінат імені С. М. Кірова виробляє газетний папір високої якості.

Фото О. МАРШАН. АПН.

НОВОБУДОВИ СЕДНЕВОГО

Усіх, хто в останні роки приїздить до колгоспу імені Карла Маркса Устнівського району, приємно вражають новобудови Седневого та Ігульця. Реконструкція села Седневого, де забудова центральної садиби господарства розпочалася в дев'ятій п'ятирічці, продовжуватиметься в наступній. Нині впорядковується центральна частина селища. Вже зведено приміщення контори. Неповалік від неї — будинки вулиці Молодіжної, інших вулиць, які тільки-но закладаються і ще не мають назви. Школярі Ігульця пендадно перейшли у приміщення нової чудової школи.

НА ФОТО: ВГОРІ СПРАВА: НА ВУЛИЦІ МОЛОДІЖНОЇ; ВНИЗУ — НОВЕ ПРИМІЩЕННЯ КОНТОРИ КОЛГОСПУ ІМЕНІ КАРЛА МАРКСА; ЗЛІВА: ВОСЬМИРІЧНА ШКОЛА В ІГУЛЬЦІ.

Фото
Ю. ЛІВАШИНКОВА.

У СЕ, чим ми користуємося, від сірника до надзвукового літака, — створено трудом людини. Тому продуктивність праці, її ефективність, її віддача — найголовніше і найважливіше для побудови комунізму в нашій країні.

З першого дня існування Радянської держави Комуністична партія постійно приділяла значну увагу росту продуктивності праці, створенню необхідних для цього умов. Яких же? Це загальна грамотність, озброєння трудящих машинами і механізмами, набуття професій, електрифікація країни, водо-

но вирушати мов у космічний політ? Що це означає конкретно, на практиці? — Те, що я повинен готуватися до робочого дня, настрюватися до нього, як готується з ранку актор, знаючи, яку роль гратиме ввечері.

Коли починається боротьба за продуктивність праці на робочому місці? Вона повинна, я впевнений, початися **вчора**. Перед тим, як піти додому, я вчора повинен був підготувати все для ефективної роботи сьогодні. Що мені потрібно буде робити, з чого і що виготовлятиму? Така підготовка необхідна ще й тому, що кожна конкретна

цтва» завжди знайдуть підтримку у партійній організації, у всьому колективі. Звичайно, і готувати їх потрібно по-діловому, ретельно.

Зосередженість під час роботи — третя складова частина продуктивності праці.

Подекуди ще не вважається правилом поганого тону підійти до працюючого і розпитувати його про щось, що не стосується роботи, просто кажучи поговорити. Звичайно, в один день від цього не відучити, але перерви, перекрути, постійні справи у робочий час — пряма неповага до професії, до роботи. Необхідно створити, якщо хочете, **культ роботи**: у робочий час потрібно працювати! На підприємстві ми не лише працюємо, але й вчимося, розвиваємося, дружимо. Але все це — не за рахунок роботи.

Висока продуктивність праці немислима без високої кваліфікації. Тому наставництво, школи комуністичної праці, змагання на кращого за професією, максимальне використання кіно, виставок, оглядів мають пряме відношення до підвищення продуктивності праці. Необхідно пам'ятати, що боротьба за продуктивність не кампанія, не «захід», а — постійна робота, якою ми будемо зайняті і через рік, і через десять років, звичайно, на вищому рівні.

Що ж це визначає успіх у боротьбі за ріст продуктивності праці? Впевнений, що: **настрій в колективі**, те, що ми тепер називаємо «кліматом» на підприємстві. На першому місці повинні стояти дружба, взаємна допомога, віра в друзів. Такий моральний клімат не виникає сам, щоб його створити і підтримувати увесь час, необхідна виховна робота комсомольських організацій у тісній єдності з соціологами і психологами, економістами і спеціалістами по управлінню.

Ми йдемо до перемоги комуністичної праці. Ми прийдемо до перемоги комуністичної праці — через високу її продуктивність, через високу якість роботи.

XXIV З'їзд КПРС велику увагу приділяв питанням дальшої творчої розробки актуальних проблем марксистсько-ленінської теорії, аналізу ідеологічної боротьби на міжнародній арені.

Вирішальною революційною силою сучасності і опорою в антиімперіалістичній боротьбі є світова система соціалізму.

Капіталізм назавжди втратив історичну ініціативу. Він змушений здавати соціалізму одну позицію за одною. Чітка зовнішня політика соціалістичних країн, успішне втілення в життя прийнятої XXIV з'їздом КПРС Програми миру — усе це визначає зміну політичного клімату на нашій планеті.

Проте, становище на світовій арені залишається складним. В таборі капіталізму зберігають позиції і активно діють сили реакції, зацікавлені у відновленні «холодної війни».

Головною їх ідейно-політичною зброєю залишається антикомунізм. Він веде боротьбу проти комуністичної ідеології світової системи соціалізму, революційної практики робітничого класу і всіх прогресивних сил. У Програмі КПРС вказується, що основним змислом антикомунізму є пакети на соціалістичний лад, фальсифікація політики і цілей комуністичних партій, спотворення вчення марксизму-ленізму. Під фальшивими лозунгами антикомунізму імперіалістична реакція переслідує і нині все передоне революційні.

АНТИКОМУНІЗМ виник як прояв реакції експлуататорських класів проти створеного К. Марксом і Ф. Енгельсом наукового комунізму, проти поєднання комуністичної ідеології з класовою боротьбою пролетаріату.

Сучасний антикомунізм — складне ідейно-політичне явище, яке являє собою цілу систему ворожої нам політичної і пропагандистської діяльності, спрямованої на боротьбу з комунізмом, проти трьох основних революційних сил сучасності — світової соціалістичної системи, революційного руху робітничого класу, національно-визвольної боротьби народів світу. Антикомунізм веде свій наступ фронтально, в глобальному масштабі, намагаючись не випустити з-під свого впливу жодного куточка планети.

Одним із засобів, що їх активно використовує монополістична буржуазія в боротьбі з комунізмом, є поширення антикомуністичної пропаганди через розгалужену систему радіокомпаній, телевізійних агентств та видавництва.

Діяльність апарату антикомунізму розгортається в широких масштабах. У США антикомуністичні заклади існують при 170 університетах, коледжах і спеціальних інститутах, у ФРН працює понад 100 подібних закладів. Є також спеціальні «персональні» фонди мільйонерів («фонд Форда», «фонд Рокфеллера» і т. ін.), які підтримують антикомуністичну діяльність так званих «науково-дослідницьких» інститутів.

На проведення ідеологічних диверсій витрачаються великі кошти. У США щорічно асигнується для цього 500 млн. доларів, у ФРН — 150 млн. доларів.

Окрім цього, в імперіалістичних країнах (особливо у США, ФРН, Англії, Канаді) всіма засобами підтримується і стимулюється діяльність різних буржуазно-націоналістичних угруповань. Так, особливо великого значення імперіалісти надають використанню сіоністів з їх войовничою шовіністською ідеологією, проймаютою шаленим антикомунізмом та антирадянщиною.

Отже, сучасний антикомунізм — це ідейно-політична зброя світового імперіалізму і всіх сил реакції, за допомогою якої ведеться боротьба проти марксистсько-ленінської ідеології, проти Радянського Союзу та інших країн соціалізму, проти комуністичного і робітничого руху, а також проти всіх сил, що визначають соціальний прогрес епохи.

З часу перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції головний напрям усіх випадів антикомуністів зосереджується на нашій країні, на діяльності КПРС і Радянської держави. З метою дискредитації радянського досвіду антикомуністи створили і роздувають міф про ті наробки невинуватого великого втрапи, що їх зробив радянський народ у зв'язку з матеріально-технічним прогресом країни, втілюючи в життя ленінські ідеї, про її індустріалізацію та колективізацію сільського господарства.

Справжню оцінку заслуг ленінської партії у здійсненні плану індустріалізації країни та колективізації сільського господарства дала історія. Завдяки цим грандіозним соціальним перетворенням Радянський Союз у надзвичайно стислі історичні строки подолав колишню техніко-

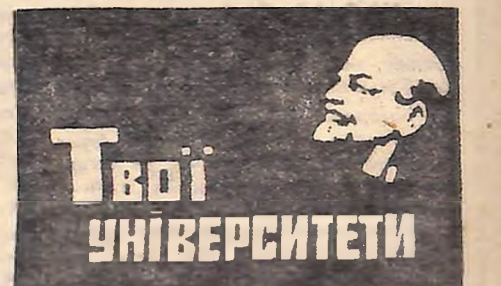
економічну відсталість царської Росії і перетворився в одну з наймогутніших країн світу.

Після другої світової війни буржуазні пропагандисти «прогнозували», що повинні минути багато десятиліть, поки Радянський Союз досягне свого довоєнного рівня господарського виробництва. Але всі їх передбачення виявилися помилковими. Вже наприкінці 40-х років наша країна досягла довоєнного рівня виробництва, а в 1975 році вона в 17 разів перевершила його.

У зловісному арсеналі антикомунізму є багато й інших пакетних вигадок про КПРС і Радянську державу, але ніякою обуду не можна приховати ті грандіозні звершення радянського народу під керівництвом ленінської партії у всіх сферах суспільного життя.

БУРЖУАЗНІ ідеологи і ревізіоністи вигадують різні теорії про робітничий клас, пропагують реакційні ідеї про його «переродження», втрачу «революційності» і т. ін. Насправді ж факти свідчать про те, що саме робітничий клас є провідною революційною силою епохи. Про це говорять кількісні і якісні показники. Зростає кількість робітничого класу у великих капіталістичних країнах. Доля осіб найманої праці у складі самодіяльного населення в США зараз складає 90 процентів, в Англії — 93, у ФРН — 81 процент. На піднесенні перебуває страйковий рух. При цьому все більший процент в ньому займають політичні виступи робітничого класу.

У загостренні боротьби проти сві-

АНТИКОМУНІЗМ — ІДЕЙНО-ПОЛІТИЧНА ЗБРОЯ ІМПЕРІАЛІЗМУ

тової системи соціалізму антикомуністи прагнуть якомога «повніше» використати в своїх інтересах ганебну діяльність маорістів та інших розкольників. Імперіалісти та інші реакціонери підтримують антирадянський курс маорістів. Їх ідейно-політичні концепції підхопила і на всі лади рекламує імперіалістична пропаганда. Матеріали XXIV з'їзду КПРС містять розгорнуту критику цієї несумісної з ленінізмом позиції, яку зайняли керівники КНР щодо розвитку світової системи соціалізму і, загально, основних питань міжнародного життя і світового комуністичного руху. Разом з тим з'їзд визначив шляхи боротьби за нормалізацію відносин з КНР.

Антикомунізм шукає і знаходить собі союзників в особі реформізму і соціал-демократизму в робітничому русі, ревізіонізму в світовому комуністичному русі. У своїй підіривній роботі проти соціалізму антикомунізм використовує також діяльність троцькістських, лівацьких, екстремістських та інших елементів.

Ленінська партія закликає як зиніцю ока берегти чистоту комуністичної ідеології — випробуваної духовної зброї робітничого класу і всіх трудящих. У своєму виступі на XI з'їзді УСРП 18 березня 1975 року Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев підкреслював, що «нові завдання виникли останнім часом у сфері ідеологічної діяльності наших партій. Будівництво розвинутого соціалізму і комунізму передбачає підвищену увагу до розвитку науки і культури, до питань комуністичного виховання мас.

З іншого боку, в умовах дедалі повнішого утвердження принципів широкого співіснування держав з різним соціальним ладом особливо значення набуває боротьба ідей, активізація наших зусиль для поширення в світі правди про соціалізм, боротьба проти всіх видів ворожої соціалістичної ідеології».

Антикомунізм був і залишається головною ідейно-політичною зброєю імперіалізму. На боротьбу проти нього і повинна бути звернена головна критична увага комуністів і всіх прогресивних сил сучасності.

А. БОГУЛЬСЬКИЙ,
доцент кафедри історії КПРС
Кіровоградського інституту
сільськогосподарського машинобудування, кандидат історичних наук.

ЗАВТРА КРАЩЕ, НІЖ СЬОГОДНІ

З чого починається продуктивність праці?

Бесіду веде професор О. М. БІРМАН.

сконалення організації виробництва і управління, широкі впровадження досягнень науки і передового досвіду, розвиток соціалістичного змагання мас.

Сьогодні в промисловості рівень продуктивності праці зріс у 1940 році майже в 6 разів і в 1965 — майже у півтора рази. За чотири роки дев'яті п'ятирічки продуктивність праці у промисловості підвищувалась з кожним роком.

З чого ж починається продуктивність праці?

Перша вимога — **зібраність**. Адже величезні швидкості і тиски, високі і низькі температури, мікронні точності — все, що оточує нас на робочому місці, — вимагає надзвичайної зібраності.

Юрій Олексійович Гагарін говорив, що в космічний політ потрібно вирушати, як на роботу. Чи не можна перефразувати його слова і сказати, що на роботу необхід-

операція вимагає своїх особливих прийомів, організації. Коли ж я напередодні знаю програму завтрашнього дня, у мене підсвідомо йде підготовка. Дорогою додому, у кіно, за вечерею.

Іноді кажуть: умови виробництва залежать від керівників. Це і так, і ні. Звичайно, на виробництві існує єдиновладдя, визначені розпорядок і розподіл обов'язків. Без цього неможливе виробництво. І, звичайно, план роботи бригади, ділянки на наступний день визначає керівник. Але ж абсолютно відомо, що робітник повинен бути не лише виконавцем.

XXIV з'їзд підкреслив необхідність виховувати в кожному почуття відповідальності за роботу. Тому ми не можемо прохитати позв факти погані організації виробництва, якщо вони зустрічаються. Комсомольські збори з порядком денним «Вдосконалення організації виробни-

День планети · Молодь сьогодні · Твій ровесник за рубежем · Шалений світ

ОРТЕНСІЯ БУССІ ДЕ АЛЬЕНДЕ — ВДОВА ПРЕЗИДЕНТА ЧІЛІ, ВБИТОГО ПУТЧИСТАМИ, ВІДВІДАЛА ЧЕХОСЛОВАЦЬКІЙ АГЕНТСТВО ПРЕС-НОВИНИ ПРОПОНУЄ ЧИТАЧАМ ІНТЕРВ'Ю. ЯКЕ ВОНА ДАЛА КОРЕСПОНДЕНТОВІ РАДІОСТАНЦІЇ «ПРАГА». ІНТЕРВ'Ю ДРУКУЄТЬСЯ З ДЕЯКИМИ СКОРОЧЕННЯМИ.

Чилійська хунта знаходиться як у внутрішній, так і в міжнародній ізоляції. Всередині країни вона позбавлена будь-якої підтримки не тільки трудящих мас, але й дрібної буржуазії, представників серед-

ного звільненого припадають два заарештовані.

Звільнення Клодоміро Альмейди переповнює наші серця радістю. Воно служить новим доказом міжнародної дієвості, солідарності. У мене була мож-

„НІ — ЧІЛІЙСЬКОМУ ФАШИЗМУ!“

нього проварку, комерсантів. Серед них все більше тих, хто колись знаходився в опозиції до уряду Народної єдності.

Диктаторський режим опинився в ізоляції через ряд причин, серед яких і причини економічного характеру — інфляція, безробіття, зниження реальної заробітної плати. Інфляція досягла тисячі процентів, безробіття — охопило майже п'яту частину населення. Тисячі чилійців страждають у в'язницях і концентраційних таборах. Серед них жінки, багато з них ув'язнені майже півтора року без пред'явлення будь-яких звинувачень. Їх катують, допитують. Диктаторський режим, намагаючись хоч якимось чином виправдати себе, звільняє деяких наших товаришів. Але в той же час продовжують-

ся всі нові арешти: на кож-

ного поїздки до багатьох країн світу. Вона висловлюється у різних формах — від надання чилійцям притулку до конкретної допомоги руху Опору Чилі.

Солідарність з народом Чилі, який бореться, набула величезного розмаху. Все ж, вважаю, що ми повинні прикласти зусилля до того, щоб вона і надалі розширювалась. Необхідно добиватися звільнення всіх політичних в'язнів і закриття концтаборів. Необхідно виключити можливість одержання хунтою кредитів з будь-яких джерел, оскільки ці кошти йдуть не на допомогу чилійському народові. Вони використовуються не лише на купівлю зброї, але і на виплату «компенсацій» багатонаціональним корпораціям, які активно допомагали путчистам. Триває процес повернення монополіям промислових підприємств.

Єдність всередині країни і міжнародна солідарність за її кордонами — вирішальні фактори, які дозволять розгромити чилійський фашизм.

СЕЛЮ називається Бой. Пому більше 900 років. На рівнинних задунайського краю в Угорщині селяни вирощують пшеницю, кукурудзу, фруктові сади і виноград. Тут і веде ось вже 25 років своє господарство кооператив імені Лайоша Кошута. Можеф Тришлер, один з 600 селян кооператива, розповідає:

— Членом кооператива я став, маючи сказати, двічі. Вперше, у 50-ті роки, за великим розумом. Я — селянин і навчився дивитися на речі реально: у змаганні між малим і великим підприємством пермагає завжди більше. Так я і мої односельці зробили тоді свій вибір.

Щодо другого випадку — особлива історія. На початку шістдесятих років була в нас страшна засуха. Земля розтріскалась, урожаїв був дуже низьким. В старій Угорщині таке стихійне лихо при вело б до масового розорення селян. Кооператив виставляв доходи від тваринництва і підсобних галузей господарства компенсували більшу частину втрат, та й був у

ДО 30-РІЧЧЯ ЗВІЛЬНЕННЯ УГОРЩИНИ ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

І РОЗУМОМ І СЕРЦЕМ

нас до того часу солідний резервний фонд. Тоді і став я кооператором душою і серцем. Зрозумів: наша велика сім'я така сильна, що їй не важко випоратися з будь-якими труднощами.

У старі часи вважалося рекордним, якщо вдавалося зібрати по 20 центнерів пшениці з гектара. А минулого року ми одержали її по 53 центнери. А кукурудзи — по 78 центнерів з гектара, конопли — по 94, цукрового буряка — 437 центнерів. На колективних виноградниках протягом багатьох років вирощуємо врожаї по 150 центнерів з гектара.

Я завжди багато працював. Але в кооперативі характер праці інший. Члени нашої бригади ділять і турботи, і відповідальність,

і труд. Є у мене, звичайно, і захоплення. Люблю мандрувати. Минулої осені, наприклад, побував у Радянському Союзі.

Сім'я у мене невелика: двоє дітей. Дочка Діорді з чоловіком працює в держгоспі. А син Іштван — механік майстерні кооперативу. Діти мої, звичайно, не очинили того, старого світу. Коли я розповідаю їм про колишнє життя, про загиблі, вони мене слухають, але, бачу, не дуже вірять, не можуть зрозуміти. А я думаю: добре, що наше гірке минуле стало історією, пішло і більше не повернеться.

З. ІГЛАІ,

угорський журналіст.

Будапешт

ЗАРУБІЖНИЙ

Калейдоскоп

Работоргівці XX століття

Англіська поліція, як повідомляє преса, виявила в Лондоні групу осіб, які займалися продажем... безробітних, вивезених з країн Азії. Їх доставляли таємно, на суднах, а потім в ящиках, схованих під причепами пантанжних машин, і продавали хазяям не легальних фабрик по виробництву одягу в лондонському районі Іст Сайд. Жакливи умови, 16-годинний робочий день, без вихідних — і ніяких прав.

Жаби замість черепаш

Черепашковий суп завжди був популярною стравою у жителів Сінгапура. Водяться черепашки в гирлах рік і на заболочених місцях. Але інтенсивна програма відполювання суходолу у морі, осушення боліт та інші зміни ландшафту привели до зникнення і в тваринному світі острова. Зникли, зокрема, черепашки. Останнім часом Сінгапур закуповує їх в сусідній Малайзії. Близько 10 тисяч черепашок перевозили щомісяця по дамбі, яка з'єднує Сінгапур з Малайзією. Але нещодавно в Малайзії розпочав дію закон про охорону природи, згідно якого особи, які ловлять чи відстрілюють черепашки, штрафуватимуться або й закриваються. Суворі карати-муться і ті, хто без спеціальної ліцензії розводять на продаж черепашки.

Словом, сінгапурським кулінарам довелося пристосовуватися: замість черепашковий вони тепер пропонують суп з жаб та смажених жаб'яч ніж-ки в соусі з часнику. Адже в Сінгапурі ці страви не менш популярні, ніж черепашковий суп.

Еверест під мораторієм

Еверест людини підкорили лише у 1953 році, а тепер він став таким бажаним для альпіністів різних країн, що міністерство іноземних справ Непалу, яке видає «візи» на сходження, оголосило мораторій на один рік. Заявки поки що не приймаються, як повідомляла непальська газета «Нью пейш», до осені 1979 року. Після трагічного закінчення французької експедиції цієї зими, коли загинули один француз і чотири провідники шерпи, зимові сходження заборонені. Найближча спроба підкорення найвищої вершини світу буде здійснена навесні японською жіночою командою.

Орден за спробу... державного перевороту

Колішній керівник Італійської військової контррозвідки СІД генерал Мічелі, як відомо, був звинувачений у спробі державного перевороту. Це вже не перший випадок з Італійською секретною службою. Але генералу Мічелі вдалося з допомогою впливових осіб уникнути розслідування. Більше того — нещодавно він був удостоєний ордену за заслуги перед Італією! Мічелі прогресивна преса вважає не ще одним доказом того, яке глибоке коріння пустилі антидемократичні елементи і політичні фашисти у державній структурі країни.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ
ТАРС, АПН.

планета

ХВИЛІ СТАЮТЬ ВСЕ ВІНЧИМІ.

Карикатура худ. МАЙКЕ
з журналу «Хорізонти». (НДР).

НА РИМСЬКІЙ БАРАХОЛЦІ

РИМ, як зазначалося навіть у назві відомого кінофільму, — відкрите місто. Погостроку відвідують мільйони туристів. Міжнародний аеропорт Ф'юмичіно з'єднує столицю Італії з усіма континентами, тут роблять посадку майже всі літаки по дорозі з Тель-Авіва в Європу і назад. Нічого немає дивного в тому, що, ті, хто вирішив назавжди виїхати до Ізраїля, проїжджають через Рим. Дивує інше: багато хто з них затримується тут на три місяці, на півроку, на рік і навіть більше. Чому?

Один американський сенатор заявив, що міністерство юстиції США затримує в'їзні візи двом тисячам євреїв з тих, хто знаходиться в Римі. Сполучені Штати, як це достовірно відомо, далекі від того, щоб палко зустрічати іммігрантів. Їх пропаганда-дистська цінність вже давно вичерпалась, і до того ж в США сьогодні мільйони власних безробітних.

Збираючись в Римі, вони викликають тривогу і серед місцевої влади. Філіали сіоністських організацій «Америкен джойнт дистрибушн коміті» та «ХІАС» без особливої радості розміщують «гостей» у дешевих пансіонатах та кімнатах за містом. Вони ж виплачують допомогу на харчування — 3 тисячі італійських лір щодня. Це, звичайно, більше, ніж коштує тарілка супу,

але не перевищує вартості одного обіду.

Не зважаючи на бажаному Заході молодих рік з київськими берегами, не прагнучи особливо в Ізраїль і не одержуючи американських віз, повоспечені «римляни» швидко засвоюють всі найгірші звички капіталістичних джунглів. Юрій Стрелер та Олександр Полянський намагалися вкрасити три старовинні ікони на квартирі в одній старій жінки, яка виїхала з Росії в 1917 році.

В римській «чорній хроніці» зафіксовані факти, коли обкрадали машини на стоянках ті, хто не доїхав до Ізраїлю.

Є в Римі, як і в інших великих західних містах, ринок-барахолка, де продається різний мотлох, контрабандні сигарети, дешеві і застарілі товари, а іноді й вкрадені речі. Нещодавно міланський шоттінгевен «Епока» присвятив репортаж таким «товаркам», в тому числі і римському ринку Порто Портезе. Ось як він починається:

«Вони стоять нерухомо по обидва боки завулка під тиском натовпу, який памагається їх відісунути. Вони пропонують матерюшки, платівки, фотоапарати, чайні сервізи, сигарети. На фоні мелодії «Каліні-ки» йдуть переговори. Продавці люб'язно відповідають на репліки можливих покупців на римському діалекті. (Що це за ба-

рахло?», «Щоб ти здох від такої цінні!», «Тисячі лір за оце драгтя, ти що, зауріє?»). Сива сеньйора досить пристойно одягнена, тримає двома пальцями пенсне. Вона мовчить, але можна здогадатися, що пенсне продається. Якщо хтось зупиняється, вона показує чотири пальці — чотири тисячі лір. Так, погостроку, пові комерційні агенти з'являлись на Порто Портезе».

Добровільно і назавжди ці люди залишили землю, на якій вирости, до радянського громадянства вони мають відношення не більше, ніж будь-який італієць...

Нещодавно в Римі проїздом був пан Віктор Польський, в минулому радянський громадянин, кандидат фізичних наук. Пому влаштували прес-конференцію, відразу, звичайно, перетворивши у «вченого з світовою славою». Потім деякі праві газети і сіоністські листки надрукували гнівні заяви Польського. Зокрема, він скаржився на те, що бажаним виїхати з СРСР до Ізраїля надто повільно оформляють документи. І це: чому-сь не дозволяють зберігати радянські паспорти...

Паспорти? Щоб вони опинилися серед товарів на римській барахолці? Щоб їх пред'являли, коли спіймає поліцейський на кишеньковій крадіжці? Щодо першої претензії, то сенатор Джексон, як відомо, також розгніваний тим, що мало хто виїжджає з Радянського Союзу. Він, правда, замовчує, що міністерство юстиції США відмовляє, здавалося б, запрошуваним іммігрантам у візі.

В. МАЛОВ.

„ОПЕРАЦІЯ“ ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ

них країнах, нашохлаулась на нездоланні перешкоди.

Справа в тому, що Тель-Авів намагався в обмін за нове роз'єднання військ на Синаї вирвати у арабських країн принципово важливі політичні поступки, які по суті зривали б остаточне врегулювання на Близькому Сході.

Відповідь на питання про те, хто перешкоджає мирному врегулюванню конфлікту, можна знайти у виступі Генерального секретаря Ліги арабських країн Махмуда Ріада на сесії ради цієї організа-

ції, яка щойно закінчилася. Арабські країни, сказав він, завжди докладали зусиль, щоб встановити міцний мир у цьому районі. Але їх зусилля, не дали бажаних результатів через експансіоністську політику Ізраїлю, який дістає необмежену підтримку від Сполучених Штатів.

Часткові заходи, до яких вдаються США, застосовувались і в минулому, але вони виявилися марними. Саме життя показує, що в складній і повній небезпек ситуації на Близькому Сході потріб-

не якнайшвидше відновлення роботи Женевської конференції. Ця конференція покликана добитися встановлення справедливого і міцного миру на Близькому Сході, в тому числі виведення ізраїльських військ з усіх окупованих у 1967 році територій, задоволення законних прав палестинського народу і визнання права всіх держав цього району на незалежне існування.

В. СЕРОВ,
О. АНІЧКІН.

ЩОБ ОГЛЯД СТАВ СВЯТОМ

З 1 ПО 20 КВІТНЯ КІРОВОГРАДСЬКИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМЕНІ М. Л. КРОПИВНИЦЬКОГО ПРОВІДИТЬ ОБЛАСНИЙ ТУР ВСЕСОЮЗНОГО ОГЛЯДУ РОБОТИ ТЕАТРІВ З ТВОРЧОЮ МОЛОДДЮ.

До Міжнародного Дня театру молоді кропивничани провели творчі зустрічі в нашому обласному центрі. Із захопленням зустрічала їх повсюди молодь міста. Про це розповідь читачам пастушний номер «Молодого комунара».

ТОЙ, КОМУ ПОЩАСТИЛО БАЧИТИ «НАТАЛКУ ПОЛТАВКУ» В ПОСТАНОВЦІ КРОПИВНИЧАН, БЕЗСУМНІВНО, НАДОВГО ЗАПАМ'ЯТАВ ГОЛОВНУ ГЕРОІНЮ, ДІВЧИНУ ВРОДЛИВУ І З ЧАРІВНИМ ГОЛОСОМ. ЛІЛІЯ ГАРКАЧ ПРИЙШЛА В ТЕАТР НЕДАВНО, АЛЕ КІРОВОГРАДЦІ ВЖЕ БАЧИЛИ ЇЇ, ОКРІМ ЗГАДУВАНОЇ, ЩЕ У ДВОХ ВИСТАВАХ: «МАПСЬКА НІЧ» ЗА ГОЛЕМ (ГАЛЯ) ТА «ПОГОДА НА ЗАВТРА» М. ШАТРОВА (АМОСОВА).

Фото В. КОВПАКА.

А СОНЦЕ ПРИГРІВАЄ

ЯКА БУДЕ ПОГОДА

У КВІТНІ?

У квітні на Україні передбачається потепління. В першій половині місяця закінчується перехід середньодобової температури повітря через плюс 5 градусів, а в кінці місяця середньодобова температура повітря переходить через плюс 10 градусів, але приморозки, як на поверхні ґрунту, так і в повітрі — явище звичайне.

Який квітень буде цього року? За даними гідрометеорологічного центру СРСР середньомісячна температура повітря — 7-8 градусів тепла (близько норми). Місячний максимум опадів становитиме 25-35 мм (в межах норми). Протягом місяця переважатиме мінлива хмарність, місцями дощі, в першій дії квітня можливий мокрий сніг, в окремі дні — тумани, в третій декаді місяця грози.

Найхолодніше буде в першій декаді: коливання температури повітря вночі від 2 градусів тепла до 3 градусів морозу, вдень — 6-11 градусів тепла.

Найтепліше буде в середній половині: вночі 5-10, вдень 20-25 градусів тепла, але в останній п'ятиденці місяця температура понизиться: вночі від 1 градуса морозу до 4 градусів тепла, вдень 5-13 градусів тепла.

Вітер передбачається змінних напрямків 10-15, в другій половині місяця — 5-10 метрів за секунду.

О. ЖАРИКОВА,
агрометеоролог Кіровоградського гідрометбюро.

НА ВУЛИЦІ пролунали постріли.

Один, другий, третій... Ті, хто підоспіли на місце події, побачили, як на засніженому тротуарі без верхнього одягу і головного убору лежав молодий чоловік. Зібравши останні сили, він попросив надати йому допомогу і затримати злочинців...

Потерпілим виявився лейтенант міліції, інспектор карного розшуку Ленінського райвідділу внутрішніх справ Віктор Ганчин.

Злочинців виявили досить швидко (хоч вони і спробували замести сліди: вкрадені шапку, шарф, пістолет, навіть власний черевик, яким були потерпілого по голові, кинули в ополонку). Наступного дня Кошелев (колишнього курсанта льотно-штурманського училища) і Агафонов (робітника заводу «Червона зірка») було затримано.

Близько двох місяців тривало слідство. І стільки ж часу місто жило тривогою за долю Віктора Ганчина — комсомольця, відмінного працівника міліції. В четвертій міській лікарні не замовкав телефон. Знайомі і зовсім незнайомі питали про стан його здоров'я, йому співчували і захоплювалися його витримкою і мужністю. Так, так. Треба було мати справжню мужність, щоб в такій складній ситуації не переступити межі. Вчинок Віктора Ганчина — яскраве підтвердження гуманізму радянської міліції, наших законів.

Віктор не одразу збагнув, з ким зустрівся на дорозі. Навіть зухвалу «пропозицію»: «Хлопче, а в тебе непогана шапка. Чи не бажаєш обмінятися?» — сприйняв за жарт, спокійно запропонував «героям» не чіплятися до людей, а йти додому. Але ті цього лише й чекали. Бо, як сам зізнався Кошелев, після чергової випивки він був страшенно збуджений. І ось жертва перед ним.

Віктор ще раз спробував угамувати хуліганів. Представився працівником міліції, знову попросив припинити сварку. Та було вже пізно. Кошелев і Агафонов збили його з ніг, почали бити по голові. Потім відібрали службовий пістолет, і Кошелев впритул декілька разів вистріляв...

ТЕПЕР, на суді, вони прикидаються такими собі простакуватими. Нічого, бачте, не пам'ятають, нічого не знають. Стріляв у землю, а попав у тіло потерпілого, і якраз точно у ліву його частину. Звідки у Віктора на обличчі синці і рани — теж не знають.

Першим зброєю заволодів Агафонов. Він і цілитись почав у Ганчина. Та нічого не вийшло. Бо пістолет стояв на заповнювачі, патрони — в магазині. Тоді він передав зброю Кошелеву, а сам ки-

нувся на несприятливого Ганчина. Кошелев знав, що робити з пістолетом, як його перезарядити, як прицілитися (він же має спортивний розряд з стрільби). Із чотирьох випущених куль — три потрапили точно в ціль — в тіло потерпілого.

Він вижив дивом. Складні операції, дев'ять переливань крові врятували йому життя. Але не скоро повернеться він до роботи. Бо рука ще довго буде в гіпсі. Ще одну операцію доведеться перенести, не рахуючи моральної травми, горя, яке довелося пережити і Віктору, і його батькам.

ТА ЯКЩО говорити про батьків, то в такому ж трагічному становищі опинилися Кошелеви і Агафонові. Батько першого — викладач льотно-штурманського училища (де вчився син), другого — завідувачий гаражем «Райміжколгоспшляхбуду». Не бажали своїм дітям вони лихого.

Все це так. Та із залу суду раз по раз чулися репліки «Батьків треба

поведінкою теж не відзначався. Про ці якості сина батько не міг не знати. І, певно, не без його турботи синові надається академічне місце.

Таку ж «чисту» характеристику на свого сина дав і Агафонов. Та не де-небудь, а на батьківській квартирі було знайдено велику кількість порнографічних листівок, магнітофонних записів содомітичних пісень.

У випадку із Агафоновим не можна записати поза увагою колектив, де останнім часом він працював (90-й корпус заводу «Червона зірка»). Безконтрольність і ще раз безконтрольність — так можна лаконічно охарактеризувати обстановку, яка склалася там. Адже дійшло до того, що Агафонов, працюючи стропальником, в робочу зміну проводив Кошелева на завод і на робочому місці виготовляли ножі. Йому зовсім легко вдавалося обвести навкруг пальця майстра, аби той відпустив його з роботи. Абсолютно байдужу позицію займала комсомольська організація. Агафонов не був членом ВЛКСМ, та це аж ніяк не знімає її вини.

І все ж..., розглядаючи причини в трикутнику — сім'я, колектив і сам злочинець — не можна не наголосити на останньому. Особисті якості підлітка здатні або захистити його, або штовхнути на злочин, — оскільки людину формує і її власна внутрішня вихованість або невихованість.

Ці ж два свідомо котилися вниз, кожного разу не спробувавши змінити напрям. Вони самі прагнули такого фіналу.

РОЗГЛЯНУВШИ на відкритому судовому засіданні кримінальну справу по звинуваченню Кошелева і Агафонов, судова колегія з кримінальних справ Кіровоградського обласного суду винесла об'єктивний і справедливий вирок: Кошелева позбавлено волі строком на 15 років суворого режиму, Агафонов — на 10 років.

М. ЧЕРНЕГА,
старший слідчий міської прокуратури.

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

ВТРАТИЛИ ЛЮДСЬКЕ...

Із залу суду

теж судити!». І з такою оцінкою не можна не погодитись. Так, необхідне громадське осудження батьківської позиції, їх значної ролі у скоєному.

Кошелев-батько намагався переконати суддів у «ідеальному» вихованні сина, тримав ніби-то його під постійним контролем, той знав, що таке дитячий час, кожного вечора був вдома.

Та коли на суді виступив інший свідок — Сухобрус і повідомив, що він разом з Кошелевим-молодшим був постійним відвідувачем квартири, де ввечера збиралась компанія легковажних дівок і таких же хлопців — батько зробив вигляд, що це для нього повна несподіванка.

Але припустимо, що батько не знав про нічні походи сина. Але ж як бути з навчанням в ЛШУ? Довідка, видана з цього усього закладу свідчила, що вчився він вкрай незадовільно, хорошию

поведінкою теж не відзначався. Про ці якості сина батько не міг не знати. І, певно, не без його турботи синові надається академічне місце.

Таку ж «чисту» характеристику на свого сина дав і Агафонов. Та не де-небудь, а на батьківській квартирі було знайдено велику кількість порнографічних листівок, магнітофонних записів содомітичних пісень.

У випадку із Агафоновим не можна записати поза увагою колектив, де останнім часом він працював (90-й корпус заводу «Червона зірка»). Безконтрольність і ще раз безконтрольність — так можна лаконічно охарактеризувати обстановку, яка склалася там. Адже дійшло до того, що Агафонов, працюючи стропальником, в робочу зміну проводив Кошелева на завод і на робочому місці виготовляли ножі. Йому зовсім легко вдавалося обвести навкруг пальця майстра, аби той відпустив його з роботи. Абсолютно байдужу позицію займала комсомольська організація. Агафонов не був членом ВЛКСМ, та це аж ніяк не знімає її вини.

І все ж..., розглядаючи причини в трикутнику — сім'я, колектив і сам злочинець — не можна не наголосити на останньому. Особисті якості підлітка здатні або захистити його, або штовхнути на злочин, — оскільки людину формує і її власна внутрішня вихованість або невихованість.

Ці ж два свідомо котилися вниз, кожного разу не спробувавши змінити напрям. Вони самі прагнули такого фіналу.

РОЗГЛЯНУВШИ на відкритому судовому засіданні кримінальну справу по звинуваченню Кошелева і Агафонов, судова колегія з кримінальних справ Кіровоградського обласного суду винесла об'єктивний і справедливий вирок: Кошелева позбавлено волі строком на 15 років суворого режиму, Агафонов — на 10 років.

М. ЧЕРНЕГА,
старший слідчий міської прокуратури.

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Спорт

ДВІ НІЧІ

Футболісти Кіровоградської «Зірки», які зараз перебувають у закарпатському місті Мукачеві, провели ще два контрольні матчі. Напружено проходила зустріч кіровоградців з командою «Терек» міста Грозного. Деяноста хвилин гри не дали бажаного успіху. Нічия — 0:0.

У другій грі суперників «Зірки» були спартаківці з білоруського міста Могильова. В першому таймі ініціатива повністю належала нашим земля-

кам. І вони її використали. Спочатку Олексій Кацман, а потім Микола Головки примусили спартаківців двічі розпочинати гру з центра поля. Після відпочинку спортсмени «Зірки» дещо знизили настиг. Цим скористалися моголівці і зрівняли рахунок. Фінальний свисток пролунав, коли на табло був результат — 2:2. Отже — друга нічия.

БАШКИРСЬКА АРСР. СТОЛІЦЯ РЕСПУБЛІКИ МІСТО УФА КРАСИВІШАЄ І МОЛОДШАЄ З КОЖНИМ РОКОМ. ПОРУЧ З «СТАРІМ МІСТОМ» ВИРОСТАЮТЬ ВПОРЯДКОВАНІ МІКРОРАЙОНИ.

НА ФОТО: ОДНА З НОВИХ ВУЛИЦ УФИ — ВУЛИЦЯ ІМЕНІ 50-РІЧЧЯ СРСР.

Газета «Ленінець», м. Уфа.

Фото В. КАРАНОВА.

Рідкісна операція

Хірурги однієї з антверпенських клінік приростили пацієнтові руку, яка була відірвана у нього після того, як потрапила в верстат. Операція тривала п'ять годин. Зараз оперований почуває себе добре.

ТАРС.

Брюссель.

Спосіб визначення групи крові

Японські спеціалісти розробили метод визначення групи

крові за відбитками пальців, оснований на хімічній реакції між силовотою крові і клітинними, які залишаються на відбитках пальців.

При цьому велике значення мають такі фактори, як слід поту і жиру, а відбитки не повинні накладатися. Цей метод можна використовувати навіть у випадках, коли відбитки шестимісячної давності.

Вважають, що з деяким вдосконаленням такий метод може замінити існуючі методи визначення групи крові: головним чином при розслідуванні злочинів.

Франс Прес — ТАРС.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ШАНОВНІ ДРУЗИ

З 9 квітня по 9 травня 1975 року проводиться обласний Місячник пропаганди і розповсюдження суспільно-політичної літератури, присвячений 30-річчю перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років під девізом: «Безсмертя великого подвигу».

Завітайте до книгарень, кіосків обжиготоргу, де ви зможете придбати твори класиків марксизму-ленізму, матеріали з'їзду, Пленумів ЦК КПРС, ЦК Комуністичної партії України, посібники для систематичної партійної, економічної освіти, літературу, яка відображає керівну роль Комуністичної партії в розгромі ворога, великий подвиг радянського народу у Великій Вітчизняній війні, книги про боротьбу ленінської партії і народу за мир і безпеку в усьому світі.

КОМСОМОЛЬЦІ І МОЛОДЬ

Юнаки і дівчата! Піонери та школярі! Громадські розповсюджувачі літератури! Беріть активну участь у Місячнику книги!

Обком ЛКСМУ.

Облкниготорг.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.